

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17C/341/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115219132
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4115219132.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcov: 1/ Y. F., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, 2/ T. U., rod. F., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XX/XXXX, P., obaja zastúpení: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, proti žalovaným: 1/ Z. L., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX, P. W., v zastúpení Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom Farská 25, Nitra, 2/ T. R., nar. XX.X.XXXX, bytom V. ul. XXX, P. S., 3/ Y. R., nar. X.X.XXXX, bytom V. ul. č. XXX, P. S., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej v 1. rade sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré sú povinní zaplatiť žalobcovia v 1. a v 2. rade.

III. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

IV. Žalovaným v 2. a v 3. rade sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Žalobkyňa sa predmetnou žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhala, aby súd určil, že je výlučnou vlastníčkou (1/1 k celku) nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území P. S., obec P. S., okres B., evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom, ako pozemky parcela registra „C“ č. XXX/X - záhrady o výmere XXX m², parcela registra „C“ č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere XXX m², parcela registra „C“ č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvorja o výmere XX m² a stavba so súpisným číslom XXX, postavená na pozemku parcela registra „C“ č. XXX/ 6.

Žalobkyňa svoj nárok odôvodnila tým, že dňa 22.04.2004 bola uzatvorená darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena, pričom predmetná zmluva bola uzavretá medzi ňou ako darcom a žalovanou v 1. rade a jej bývalým manželom t. j. mojím vnukom, ako obdarovanými na druhej strane. K predmetnej zmluve bol dňa 09.06.2004 uzavretý dodatok, ktorým došlo k odstúpeniu od zmluvy o zriadení vecného bremena.

Následne dňa 20.10.2010 bola uzatvorená darovacia zmluva, na základe ktorej vnuk daroval svoj podiel svojím rodičom a to žalovaným v 2. a v 3. rade.

Žalobkyňa, ako dôvod neplatnosti darovacej zmluvy uvádzala v žalobe, že neovláda slovenský jazyk a napriek tejto skutočnosti jej nebol pri spisovaní darovacej zmluvy ako aj k dodatku k darovacej zmluve pribratý tlmočník, obsah notárskych zápisníc jej nebol teda pretlmočený a s ich obsahom nevyjadrila súhlas ako toto zákonodarca požaduje podľa ust. § 53 ods. 3 Notárskeho poriadku.

Ďalej v žalobe tvrdila, že skutočnosť, že neovláda slovenský jazyk bola a je neznáma všetkým zmluvným stranám darovacej zmluvy č.1, pričom táto skutočnosť bola preukázaná a nebola spochybňovaná ani v súdnom konaní vedenom medzi ňou ako žalobkyňou voči žalovanej v 1. rade v spore o vrátenie daru, v predmetnom súdnom spore je bol pre celé súdne konanie ustanovený tlmočník pre maďarský jazyk a jej výsluch za uskutočnil v mieste jej bydliska a to za prítomnosti tlmočníka.

Žalobkyňa tvrdila, že má za to, že predmetná Darovacia zmluva číslo 1 je absolútne neplatným právnym úkonom a to z dôvodu, že spísanie notárskej zápisnice s účastníkom právneho úkonu neovládajúceho slovensky jazyk bez tlmočníka je úkon odporujúci zákonu a notár bol povinný odmietnuť spísať notársku zápisnicu alternatívne mal pribrať tlmočníka a spísať o tom doložku podľa ust. § 53 ods. 3 Notárskeho poriadku.

Prevod vlastníckeho práva bol vykonaný na základe absolútne neplatného právneho úkonu, čím nemohli nastať obligačnoprávne ani vecnoprávne účinky Darovacej zmluvy č. i. Absolútne neplatné právne úkony nemajú za následok vznik, zmenu a zánik práv a povinností, a preto pán R. nemohol ďalej platne previesť svoj spoluvlastnícky podiel k predmetu darovania na žalovanú v 2. rade a žalovaného v 3. rade.

2./ Žalobkyňa, ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v žalobe označila Darovacia zmluva č. 1 zo dňa XX.XX.XXXX, Doložka k Darovacej zmluve zo XX.XX.XXXX, Darovacia zmluva č. 2 zo dňa XX.XX.XXXX, Doložka k Darovacej zmluve č. 2 zo dňa XX.XX.XXXX, Rozhodnutie Správy katastra Nitra č. V XXXX/XXXX-XX zo dňa XX.X.XXXX, Rozhodnutie Správy katastra Nitra č. V XXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX.

3./ Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4./ Žalovaná v 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že sa nestotožňuje s návrhom žalobkyne a žiada, aby súd žalobu ako účelovú a bezdôvodnú v plnom rozsahu zamietol.

Ďalej vo svojom vyjadrení uviedla, že žalobkyňa dobre vedela čo je predmetom darovacej zmluvy, ako dôvod prečo darováciu zmluvu robí, je zrejmé, že spor o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je iba reakciou na výzvu žalovanej v 1. rade, v ktorej navrhuje zrušiť podielové spoluvlastníctvo a toto vysporiadať.

Žalobkyňa deklarovala svoju znalosť slovenského jazyka, a notár nemal žiadnu pochybnosť o tom, že rozsah jeho ovládania je na potrebnej úrovni, z čoho vyplýva, že nie sú dané dôvody, ktoré by spôsobili absolútnu neplatnosť právnych úkonov v súvislosti s darovacou zmluvou medzi žalobkyňou a žalovanou v 1. rade vrátane dodatku číslo 1 k tejto zmluve, pričom účelom celej žaloby je, aby sa rodine jej bývalého manžela vrátila aj jej polovica nehnuteľností, ktoré sú predmetom žaloby, a ktoré jej ako vnukovej manželke žalobkyňa darovala, keďže ona, ako bývalá manželka G. R. už do ich rodiny nepatrí. Žalovaná na preukázanie svojich tvrdení navrhla vykonať dôkazy a to pripojiť spis XXC/XX/XXXX, navrhla vypočuť notárku JUDr. Gabrielu Rehákovú a zároveň navrhli vypočuť svedkov preukazujúcich skutočnosť, že žalobkyniam ovládala slovenský jazyk a to svedkov Y. K., T. K., I. R., a Z. T..

5./ Žalovaní v 2. a v 3. rade vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedli, že so skutočnosťami uvedenými v podanej žalobe súhlasia a súhlasia aj s tým, aby súd žalobe vyhovel a určil, že žalobkyňa je vlastníčkou predmetných nehnuteľností.

6./ Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa v priebehu konania zomrela XX.X.XXXX, súd prvej inštancie Uznesením sp. zn. 17C/341/2015- 239, zo dňa 13.11.2020 pokračoval v konaní s dedičmi po žalobkyni (poručiťke) a to s Y. F. a s T. U..

7./ Právny zástupca právnej predchodkyne na pojednávaní uviedol, že darovacia zmluva zo dňa XX.X.XXXX spísaná formou notárskej zápisnice číslo N XXX/XXXX, NZ XXXX/XXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou v 1.rade a vnukom žalobkyni nespĺňa podľa § 40 Občianskeho zákonníka zákonom stanovenú formu, nakoľko ustanovenie § 53 ods. 3 Notárskeho poriadku presne stanovuje postup notára v prípade, že spisuje právny úkon s osobou, ktorá neovláda štátny jazyk, to je v tomto prípade spisovný slovenský jazyk.

Právny zástupca žalobkyni vo svojej výpovedi tvrdil, že žalobkyňa neovládala slovenský jazyk, tvrdil, že je národnosti maďarskej, jej materinský jazyk je maďarčina, právny text nevie prečítať a porozumieť obsahu a notárka porušila zákonom predpokladaný postup, keď do konania nepribrala tlmočníka a z toho dôvodu má za to, že zápisnica je neplatná, čiže nemohli nastať obligačno právne ani vecno-právne účinky na podklade tejto zápisnice a z toho dôvodu sú neplatné aj ďalšie prevody a to prevod spoluvlastníckeho podielu jej vnuka na žalovaných v 2. a v 3. rade.

Právny zástupca tvrdil, že notárska zápisnica ako právny úkon odporuje zákonu konkrétne § 3 ods. 3 Notárskeho poriadku, je podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka darovacia zmluva absolútne neplatným právnym úkonom, notárka JUDr. G. túto listinu poslala žalobkyni domov podpísať, z čoho vyplýva tiež neprofesionalita konajúcej notárky, keď nemala problém konať takýmto spôsobom.

Právny zástupca žalobcov v záverečnej reči uviedol, že dôvodom podania žaloby je porušenie notárskeho poriadku, čo uvádzali v žalobe, každý občan má právo, aby rozumel jazyku právneho úkonu, ktorý robí a v tomto konaní sa preukázal z výsluchu všetkých strán, z výsluchu nebohej F., že nebohá pani F. okrem toho, že bola maďarskej národnosti, neovládala jazyk slovenský v rozsahu nad kuchynskú slovenčinu, pričom aj v konaní bol ustanovený tlmočník, či že súd videl, že právna predchodkyňa žalobcov nerozumela po slovensky.

Ďalej uviedol, že aj komunikácia na notárskom úrade prebiehala v slovenskom jazyku, z čoho vyplýva, že notárka zápisnicu čítala po slovensky, čomu teda právna predchodkyňa žalobcov nemohla rozumieť a zákon hovorí, že základné občianske a ľudské práva komunikovať so štátnymi orgánmi a notár v tom čase mal procesnú právomoc výkonu štátnej správy. To, že sa doma v rodine v kuchyni dohodli, že darujú dom vnukovi a neveste a títo vyplatia súrodencov to nestačí. To, že ona išla k notárovi s takouto kuchynskou dohodou v maďarčine, u notára pri právnom úkone nerozumela, ani nemohla rozumieť tomu, čo podpísala.

Právny zástupca navrhol, aby súd žalobe vyhovel vzhľadom na nové skutkové okolnosti dokonca bolo zistené, že išlo o simulovaný právny úkon v svojej podstate, že sa dohodlo, že sa bude vyplácať, pričom darovacia zmluva ako princíp darovania neakceptuje finančné odplaty, i keď žalovaná v 1 rade na pojednávaní sa vyjadrila, že čo robil jej bývalý manžel poza jej chrbát ona nevie a ona o tom nevedela a i keď o tom nevedela, občiansky zákonník je postavený, že toto spôsobuje neplatnosť zmluvy absolútnu z dôvodu nezahyby vôle s prejavom, lebo podstatný je prejav vôle obidvoch strán a nielen časti jednej strany.

Ďalej poukazoval na § 40 Občianskeho zákonníka, že ak osoba pri úkone neovláda jazyk, v ktorom sa úkon robí, to znamená neovláda právnu slovenčinu, notár aby mal zápisnicu platnú, je povinný zapísať, že mu bolo preložené do jeho materinskej reči, ktorú ovláda a toto môže vykonať pracovník notár alebo tlmočník, ktorý musí byť prizvaný k tomuto úkonu a, aby bolo preukázané, že sa tak stalo, že zmluva netrpí nedostatkom náležitostí vôle, musí to byť zapísané v zápisnici, pričom toto sa nestalo nebohej právnej predchodkyni nikto pri úkone nepreložil notársku zápisnicu, nevedela čo podpisuje, jej jazyková neschopnosť porozumieť úkonom Slovenskej právnej terminológii je stopercentná a preto mal za to, že spísaná notárska zápisnica toto neobsahuje a z toho dôvodu má zato, že notárska zápisnice neplatná.

8./ Súd v predmetnom spore vypočul aj samotnú žalobkyňou H. F., ktorá uviedla vo svojej výpovedi, že rozumie slovenčine ako kuchynskému jazyku, zákonným a právnym veciam nerozumie, s vnúčatami sa rozpráva po maďarsky, jej deti chodili do maďarskej školy, a keď išli ďalej študovať, tam sa naučili po slovensky.

Ďalej uviedla, že chcela darovať nehnuteľnosť k svojmu vnukovi, lebo nemali kde bývať, súhlasila s tým, že môžu prísť k nej bývať, chceli aby im darovala nehnuteľnosť, aby to bolo na ich mene, z ona s tým súhlasila, nemyslela na to, že bude z nehnuteľností vyhnaná.

Ďalej vo svojej výpovedi potvrdila, že bola u notára, kde bol s ňou aj jej zať, syn ako aj vnuk a jeho žena, jej deti vedeli, že daruje nehnuteľnosť svojmu vnukovi, samozrejme, že vedela prečo išla k notárovi, dali jej papier, aby to podpísala a to bolo k celému.

Keď bola u notárky nerozumela čo sa tam rozpráva, len počúvala, dali jej papier, aby to podpísala, notárka sa rozprávala s vnukom a s jeho manželkou, počula, že sa rozprávajú po slovensky, nerozmýšľa nad tým, že by mala dávať pozor na to, čo sa hovorí, taktiež tvrdila, že notárka sa jej nepýtala, či ovláda slovenský jazyk, notársku zápisnicu si neprečítala, podpísala ju bez preloženia a bez prečítania. Taktiež tvrdila, že doložka ohľadom zrušenia vecného bremena jej bola donesená domov, pričom potvrdila, že na doložke sa nachádza aj jej podpis a doložku podpisovala u notára.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že je pravdou, že podpísala aj plnú moc právnenému zástupcovi na zastupovanie, nikdy sa nestretla so svojím právnym zástupcom JUDr. Bizoňom, nikdy nebola u neho, plná moc jej nebola preložená alebo daná na pretlmočenie, je tam jej podpis. Taktiež uviedla, že nebola oboznámená

s obsahom žaloby, ktorá sa prejednáva dnes na súde, nebola jej pretlmočená do maďarčiny. Prišla na súd, lebo dostala predvolanie jej dcéra a zať, tak ju doniesli.

Nebohá H. F. uviedla, že s vnukom a s nevestou nažívali spolu dobre, nič im zle neurobila, čo mohla, pomáhala v záhrade, nikto jej nebránil, aby v tom dome bývala, na pojednávanie ju priniesla dcéra zo zaťom.

9./ Súd v predmetnom spore vypočul právnych nástupcov žalobkyne a to jej syna X, ktorý na pojednávaní uviedol, že nebohá matka nevedela po slovensky, bol s matkou prítomný pri uzatváraní darovacej zmluvy u notára, bol vnútri v kancelárii u notára, matka nerozumela po slovensky. Nikto jej nepredkladal nič z maďarčiny do slovenčiny, udialo sa to tak, že notárka to prečítala, povedala všetko, podpísali sa a išli domov, mama nerozumela tomu, čo podpisovala.

Ďalej uviedol, že mama tam išla preto, lebo mala uzavrieť darovaciu zmluvu, mala darovať nehnuteľnosť, pričom tam mala mať aj doživotné právo bývania, vedeli o tom všetci, taktiež uviedol, že na notársky úrad išiel preto, lebo darovaciu zmluvu museli všetci traja podpisovať, pričom ani si nepamätá čo podpisoval, nevie či tam išiel dobrovoľne. Ďalej uviedol, že matka mu povedala, že notárskej zápisnici nerozumela a nerozumela tomu, čo podpisovala.

Žalobca na otázku súdu prečo, keď bol vnútri nechal to matke podpísať uviedol, že nevie, lebo ho to nezaujímalo, čo sa podpisuje v darovacej zmluve, nezaujímalo ho to, lebo to nebolo preňho a myslel si, že to tak je dobre ako to je.

10./ Žalobkyňa v 2.rade, ako právna nástupkyňa nebohej H. F. T. U. vo svojej výpovedi uviedla, že ona bola v zahraničí 6 rokov, dialo sa to v dobe, keď nebola doma, nechcela sa do toho miešať, len potvrdzuje, že mamička po slovensky nevedela, ani nerozumela a ešte nie tomu, čo podpisovala a nebude sa vyjadrovať hlbšie k veci, lebo v tom čase žila v zahraničí a to v Rakúsku. Vedela o tom, že sa má darovať nehnuteľnosť, vedela to od mamičky, od sestry, vedela, že sa bude dom darovať a že tam bude mať matka doživotné právo bývania. Mamička hovorila, že mladí ich vyplatia, dodnes vyplatení neboli. To, že matka nevedela maďarsky je pravda, knižky čítala po maďarsky aj časopisy, pozerala maďarské televízie, ovládala len kuchynskú slovenčinu.

11./Právny zástupca žalovanej v 1.rade uviedol, že sa pridriava svojho písomného vyjadrenia, ďalej poukazoval vo svojej výpovedi na spis 18C/94/2012 s tým, že v tomto konaní žalobkyňa sama oznámila alebo vypovedala tak, že bola u notára s tým, že v darovacej zmluve bolo uvedené to, čo chcela teda, že bude v dome bývať do konca života a zároveň opísala všetko, čo tomu predchádzalo. Predmetný výsluch bol spísaný dňa 19.6.2013, pričom pri tomto predmetnom výsluchu bol prítomný aj tlmočník. Ďalej tvrdil, že nie je pravda, že by žalobkyňa nevedela slovenský jazyk, vie po slovensky, so svojimi vnúčatami sa rozpráva po slovensky a za tým účelom žiadajú vypočuť aj svedkov.

Ďalej uviedol, že považuje za klamlivé vyjadrenie a tvrdenie, že JUDr. G. údajne mala zaslať dokumenty na podpis žalobkyni domov. Podľa vyjadrenia žalovanej, tieto listiny boli podpísané osobne žalobkyňou priamo na notárskom úrade.

Právny zástupca žalovanej v 1. rade navrhol vypočuť v konaní bývalú notárku Y.. R. G., aby sa vyjadrila k spôsobu uzatvorenia darovacej zmluvy ako aj dodatku a za týmto účelom dal súhlas a pozbavil mlčanlivosti Y.. R. G., pričom žalovaný v 2. a v 3. rade, ktorí boli taktiež prítomný pri spisovaní notárskej zápisnice nedali súhlas k pozbaveniu mlčanlivosti a z tohto dôvodu súd nemohol daný návrh a to vypočutie svedkyne uskutočniť.

Právny zástupca žalovanej v záverečnej reči uviedol, že chce upriamiť pozornosť súdu na tú skutočnosť, že vo veci vlastne bola vypočutá ešte pôvodná žalobkyňa nebohá H. F., ktorá v tomto konaní ako aj v konaní vedenom pred Okresným súdom Nitra 18C/94/2012, ktorého predmetom bolo práve vrátenie daru, sa k predmetnej veci vyjadrovala a z týchto je vyjadrení je naprosto zrejmé, že vedela za akým účelom ide na notársky úrad a na rozdiel od právneho zástupcu žalobcu v 1.rade, ten vývoj bol trochu iný, bola urobená darovacia zmluva, zriadené vecné bremeno, potom následne toto vecné bremeno bolo zrušené. V oboch prípadoch pôvodná žalobkyňa bola poučená celou rodinou prečo sa tento úkon robí a najmä pri urobení druhého právneho úkonu bola natoľko presvedčená o tom, že jej vnuk G. R. a jeho manželka kvôli pôžičke potrebujú tzv. očistiť ťarchu doživotného práva bývania a preto s tým súhlasila. Ďalej čo sa týka argumentácie právneho zástupcu žalobcu k daniu sa na notárskom úrade u Y.. R. G. uviedol, že je prekvapujúce, že argument spočíva v tom, že darujúca v tomto prípade pôvodná žalobkyňa nevedela čo daruje, nebola oboznámená s tým čo daruje, neovláda slovenský jazyk. Notárka v každom úkone oboznámila účastníkov v slovenskom jazyku čo chcú vlastne urobiť, akú listinu chcú spísať a pýtala sa, či im bráni niečo v tom, aby túto listinu slobodne a právne mohli podpísať.

Je zaujímavé, že ak by bola pravda, čo hovorí právny zástupca žalobcov, že pôvodná žalobkyňa neovládala slovenský jazyk a nerozumela tomu, paradoxne pri spísaní na notárskom úrade bol jej syn a bol jej aj zaťko, to znamená, že ani jeden z nich neupozornil konajúcu notárku, že ten, kto spisuje notársku zápisnicu neovláda slovenský jazyk a ani žalobkyňa neupozornila notárku, že nevie po slovensky, o tom sa dozvedeli až v tomto konaní, avšak toľko slovensky vedela, aby vedela pochopiť, čo sa v tomto konaní robí, teda žalobkyňa presne vedela, čo sa robí, vie prečo sa to robí dokonca akceptovala aj zmenu, ktorá bola pre ňu nevýhodná, zriekla sa doživotného bývania a všetko robila s vedomím, že vedela čo robí, teda nebolo ničím preukázané, že notárka niečo porušila, pretože nemala ako sa dozvedieť to, čo dnes tvrdia žalobcovia v 1. a v 2., že darujúca neovláda slovenský jazyk ale ako sa mali možnosť už presvedčiť v konaní 18C/94/2012 toľko po slovensky rozumie a bolo to minimálne zrejme pri preklade a tlmočení znalcom N.. Z., že pani F. reagovala v predstihu na položené otázky pred tým, ako jej boli pretlmočené. Právny zástupca žalovanej navrhol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

12./ Žalovaná v 1. rade Z. L. vo svojej výpovedi v rámci obrany tvrdila, že u notára boli 2 krát, prvýkrát tam bola ona, jej bývalý manžel, žalobkyňa, bývalý svokor a taktiež aj syn pani žalobkyne pán Y. F., všetci boli vnútri, nikto nesedel vonku, notárka si vyžiadala ich občianske preukazy, notárka vedela v akej veci sú tam, pretože jej bývalá svokra pani R. ako aj bývalý svokor ju už uzrejmili o tom, o čo sa jedná a prečo tam vlastne idú a nakoľko je ona z iného okresu, do S. sa prisťahovala, predmetnú notárku ani nepoznala, notárka bola vybavovaná zo strany jej bývalých svokrovcov.

Tvrdila, že prišli na Notársky úrad, spisovala sa zápisnica, notárka na záver zápisnicu celú prečítala, opýtala sa či jej rozumejú a bolo povedané, či už z jej strany, zo strany bývalého manžela ako aj zo strany žalobkyne, že áno rozumeli.

Či pred čítaním zápisnice sa notárka pýtala alebo jej, či ovláda slovenský jazyk si nepamätá, ale vie, že nebohá pani F. uviedla, že rozumie zápisnici a oni teda nemali dôvod pochybovať.

Ďalej uviedla, že keď aj druhýkrát boli u notárky, bola tam prítomná pani F., jej bývalý manžel, bývalý svokor, tak isto všetci sedeli vnútri.

Žalovaná v 1. rade potvrdila, že žalobkyňa rozumie po slovensky, manželka jej syna nevie po maďarsky a vnukovia sú Slováci, nevedia po maďarsky, tak isto jej deti počuli, že sa pani nemohla F. s týmito vnúčatami rozprávať po slovensky a s jej deťmi sa nebohá rozprávala ako po slovensky tak aj po maďarsky a na notárskom úrade prebiehala komunikácia v slovenskom jazyku.

13./ Súd prvej inštancie zároveň uvádza, že predmetná výpoveď žalovanej bola v priebehu pojednávania simultánne prekladaná žalobkyni do maďarského jazyka a žalobkyňa bola v priebehu pojednávania dotazovaná sudcom, či rozumela všetkému, čo sa tu rozprávalo, či rozumela aj tomu, čo vypovedala žalovaná v 1. rade, pričom uviedla, že áno.

14./ Žalovaná v 2. rade T. R. vo svojej výpovedi potvrdila, že s návrhom matky súhlasí, že je pravdou, že darovaciu zmluvu vybavovali oni, museli sa objednať u notárky, ona tam prítomná nebola, notárke povedali, že idú vybavovať darovaciu zmluvu, či je ich ochotná zobrať, ale nevie o tom, či by upovedomovali notárku o tom, že matka je maďarskej národnosti. Potvrdila, že celá rodina vedela o tom, že sa ide darovať nehnuteľnosť, vedel to aj brat, ktorý bol tam prítomný, matka vedela čo ide robiť, bavili sa o tom s ňou doma, taktiež tvrdila, že písomne sa na tom nedohodli, ale ústne sa dohodli na tom, že si syn vyplatí spolu s nevestou ostatných rodinných príslušníkov, pričom oni sa zriekli svojho podielu. Nebol daný nejaký dátum, dokedy sa majú vyplatiť. Žalovaná potvrdila vo svojej výpovedi, že doma to bolo neb. žalobkyni pretlmočené, doma sa o tom rozprávali, nemala voči tomu námietky, matka bola spokojná a čo sa týka zrušenia vecného bremena, k tomu došlo z dôvodu, že si chceli jej syn s nevestou zobrať úver a z toho dôvodu muselo byť vecné bremeno zrušené. Čo sa týka dodatku, notárka netrvala na osobnej účasti, dodatok jej dali podpísať doma, ale potom, keď išli do Nitry, do knihy sa podpisovala aj matka. Ďalej uviedla v rámci obrany, že aj žalobu jej vysvetľovali o čom je žaloba.

15./ Súd v predmetnom spore vypočul aj žalovaného v 3. rade Y. R., ktorý uviedol, že so žalobou súhlasí, notára vybavovali spolu s manželkou t. j. žalovanou v 2. rade, k notárovi on bral syna, bývalú nevestu a to žalovanú v 1. rade, svokra a švagra, pričom švagor tam chcel byť prítomný.

V rámci obrany uviedol, že nebohá F. vedela, za akým účelom tam ide, lebo jej to bolo povedané, či už nimi alebo bývalou nevestou, synom, vedel o tom aj švagor načo tam idú, taktiež notárka vedela za akým účelom tam prišli a aký je konkrétny dôvod, vo svojej výpovedi teda potvrdil, že nebohá žalobkyňa vedela, že ide k notárovi a z akého dôvodu, išla dobrovoľne, notárka im povedala, keď ju oboznámili, že

idú spísať darovaciu zmluvu, čo im na to všetko treba, pričom tvrdil, že upovedomil notárku o tom, že žalobkyňa je maďarskej národnosti, ale nepamätá si na to, čo povedala notárka. Povedal jej taktiež, že slovenčinu ovláda kuchynským jazykom. Najprv svokra súhlasila a potom bola podvedená.

Ďalej uviedol, že nežiadali tlmočníka pre svokra, mysleli si, že to chápe. Nepamätá si, kedy to začala svokra vyčítať, bolo to po polroku, po pár mesiacoch a vedeli o tom, že si chce syn zobrať úver a preto bolo zrušené vecné bremeno, lebo by si nemohli vziať úver a za týmto účelom sa opäť vybavovala notárka, Notárska zápisnica jej bola vzatá domov na podpis a potom ju podpísala u notárky. Ďalej tvrdil, že komunikácia na Notárskom úrade prebiehala v slovenskom jazyku, pri spísaní notárskej zápisnice nebol prítomný vnútri.

16./ Súd v predmetnom spore vypočul navrhnutého svedka zo strany žalobkyne a to vnuka G. R., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že nebohá babka vedela o tom, že sa má uzatvoriť darovacia zmluva, vedela o tom celá rodina, vedeli o tom strýko s tetou, pričom strýko je syn žalobkyne, teta je dcéra žalobkyne, ktorí súhlasili s predmetnou darovacou zmluvou.

Svedok na otázku súdu, či boli zo strany notárky kladené žalobkyni nejaké otázky, či žalobkyňa vedela na otázky odpovedať uviedol, že si na to skutočne nepamätá. Nepamätá si, či on rozumel otázkam, ktoré boli kladené žalobkyni. Pamätal si, že len podpisovali darovaciu zmluvu aj išli domov aj babka podpísala darovaciu zmluvu, bola tam prítomná.

Svedok si pamätal a vedel odpovedať len na otázku právneho zástupcu žalobkyne, či sa notárka pýtala žalobkyne, či ovláda slovenský jazyk načo uviedol, že nie nepýtala.

Svedok na otázku právneho zástupcu žalovanej ako prebiehal podpis na notárskej zápisnici, či obsahu notárskej zápisnice porozumel uviedol, že to čo podpísal a preložil si v hlave tá áno.

Ďalej na otázku právnej zástupkyne žalovanej v 1. rade, pričom právny zástupca žalovanej prečítal poslednú vetu notárskej zápisnice NZ XXXXX/XXXX, kde je uvedené, že o tomto právnom úkone som uvedenú notársku zápisnicu napísala, účastníkom doslova prečítala a vysvetlila, títo jej obsah schválili a na znak svojho súhlasu túto listinu predomnou vlastnoručne podpísali, svedok uviedol áno, prebehlo to tak, ako je to tam napísané.

17./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložili strany sporu a z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

18./ Z vyžiadaného notárskeho spisu z Notárskeho úradu Y.. R. G. N XXX/ XX a NZ XXXXX/ XX bolo zistené, že na Notárskom úrade bola dňa 22.4.2004 spísaná notárska zápisnica, pričom účastníkmi notárskej zápisnice boli H. F. t. j. pôvodná žalobkyňa, G. R. vnuk žalobkyne a Z. R. nevesta vnuka žalobkyne. Formou notárskej zápisnice bola spísaná darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena, kde H. F. darovala svojmu vnukovi G. R. a manželke Z. R. rodenej K. nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území P. S., zapísané na LV číslo XXXX parc. č. XXX/X záhrady o výmere XXX m2, parcela číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria s domom súpisné číslo XXX o výmere XXX m2, parcela číslo XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m2 pod B1 v celosti.

Obdarovaný G. R. a Z. R. predmet daru s vďakou prijímajú do podielového spoluvlastníctva každý v jednej polovici, vzhľadom k celku, pričom hodnotu daru si účastníci určili sumou 168.320,-Sk.

Pod bodom 4 predmetnej darovacej zmluvy bolo uvedené, že obdarovaný G. R. a Z. R. rodená K. zriaďujú týmto v zmysle § 151 OZ v prospech darujúcej H. F. rodenej P. vecné bremeno vo forme práva doživotného bývania v rodinnom dome súpisné číslo XXX na parcele číslo XXX/X zapísaného v LV číslo XXXX v kat. úz. P. S.. Toto právo doživotného bývania spočíva v užívaní jednej izby, kuchyne, kúpeľne, komory ako aj s právom spoločného užívania ostatných častí tohto rodinného domu, účastníci si toto právo doživotného bývania ocenili sumou 30.000,-Sk.

V bode 5 je uvedené, že H. F. rodená P. vecné bremeno zriadené v bode 4 tejto zmluvy v celom rozsahu a bez výhrad prijíma.

Pod bodom 8 je uvedené, že po tomto právnom úkone som uvedenú notársku zápisnicu napísala, účastníkom doslova prečítala a vysvetlila, títo jej obsah schválili a na znak súhlasu, túto listinu predomnou vlastnoručne podpísali.

18a./ Z doložky k notárskej zápisnici číslo N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX zo dňa 22.4.2004 vyhotovenej podľa § 43 ods. 2 notárskeho poriadku je uvedené, že táto doložka bola napísaná dňa 9.6.2004, pričom sa dostavili XX.X.XXXX F., G. R., Z. R. a požiadali ju o spísanie nasledovnej doložky k notárskej zápisnici číslo N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX zo dňa 22.4.2004 nasledovného znenia, že namiesto nesprávne uvedených údajov v odseku 1 vyhlasujú, že odstúpajú od zmluvy o zriadení vecného bremena, ktorá

bola súčasťou darovacej zmluvy zo dňa 22.4.2004 a to v celom rozsahu, pričom správne má byť uvedené, podľa 1. bodu H. F. rod. P. daruje týmto svojmu vnukovi G. R., rod. R. a manželke Z. R. rod. K. nehnuteľnosti v kat. území P. S. na LV číslo XXXX parcela číslo XXX/X záhrady o výmere XXX mX, parcela číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria s domom súp. číslo XXX o výmere XXX m2, parc. č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m2 pod B1 v celosti.

Pod bodom 2 je uvedené, že obdarovaný G. R. rodený R. a Z. R., rodená K. predmet daru s vďakou prijímajú do podielového spoluvlastníctva každý po jednej polovine vzhľadom k celku, pričom každému obdarovanému pripadá z celkovej výmery nadobudnutých nehnuteľností 488 m2. V ostatných častiach zostáva notárske osvedčenie a to darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena nezmenené. Predmetná zmluva bola podpísaná 9. júna 2004 a sú tam podpisy žalovanej V 1 rade Z. R. a G. R. ako aj H. F., rod. P..

18b./ Ďalej súd z predmetného pripojeného notárskeho spisu zistil, že notárka mala na obale predmetného spisu rukou vyhotovené poznámky, z ktorých sa zisťuje, že išlo o prejav vôle účastníkov, pričom je tam uvedené a podčiarknuté pani F. ovláda slovenský jazyk.

XX./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona.

20./ Podľa § 41 Zák. č. 323/1992 Z. z., účinného včase spisovania notárskej zápisnice, notárske listiny sa spisujú v štátnom jazyku.4) <<https://www.epi.sk/zz/XXXX-XXX/znenie-XXXXXXXXX>> Pokiaľ sa spisuje listina s účastníkom, ktorý tento jazyk neovláda, postupuje sa podľa § 53.

21./ Podľa § 47 Notárskeho poriadku účinného včase spisovania notárskej zápisnice, notárska zápisnica musí obsahovať

- a) miesto, deň, mesiac a rok spísania notárskej zápisnice,
- b) meno, priezvisko a sídlo notára,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo, dátum narodenia a trvalé bydlisko účastníkov, ich zástupcov, svedkov, dôverníkov a tlmočníkov,
- d) vyhlásenie účastníkov, že sú spôsobilí na právne úkony,
- e) údaj o tom, ako bola preukázaná totožnosť účastníkov a svedkov,
- f) obsah právneho úkonu,
- g) údaj o tom, že zápisnica bola po prečítaní účastníkmi schválená,
- h) podpisy účastníkov alebo ich zástupcov, a ak boli prizvaní, tiež svedkov, dôverníkov a tlmočníkov,
- ch) odtlačok úradnej pečiatky notára a jeho podpis.

22./ Podľa § 53, ods. 1, Zák. č. 323/1992 Z. z., Ak účastník alebo niektorý svedok úkonu neovláda jazyk, v ktorom sa zápisnica spisuje (§ 41), priberie sa tlmočník, ktorý musí mať náležitosti spôsobilého svedka (§ 50); môže ním byť aj zamestnanec notára, ktorý zápisnicu spisuje.

23./ Podľa ods. 3 vyššie cit. zák. ustanovenia, v závere notárskej zápisnice je potrebné uviesť doložku o tom, že účastníkovi bol obsah zápisnice pretlmočený a že účastník s ním súhlasí. Ak bol pribratý tlmočník, pripojí na notársku zápisnicu svoj podpis.

24./ Podľa § 37 ods. A Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

25./ Podľa § 39 Obč. zák., neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26./ Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

27./ Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

28./ Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

29./ Ako bolo už vyššie konštatované, predmetom sporu po úprave petitu vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu konania zomrela žalobkyňa bolo určenie, že do dedičstva po nebohej X F., rodenej P. narodenej X.X.XXXX, zomrelej dňa X.X.XXXX patria nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území P. S., obec P. S., okres B., zapísané v liste vlastníctva č. XXXX vedenom C. úradom B., katastrálnym odborom ako pozemky parc. č. XXX/X záhrada o výmere XXX m2, parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m2, parc. č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m2 a dom so súpisným číslom XXX postavený na pozemku parc. č. XXX/X, všetky zapísané v registri C.

Právny zástupca žalobcu svoj nárok opieral o skutočnosť, že zo strany notárky došlo k porušeniu § 53 ods. 1 zákona č. 323/92 Z.z. a to, že vzhľadom na skutočnosť, že právna predchodkyňa žalobcov, teda nebohá žalobkyňa H. F. bola maďarskej národnosti, neovládala slovenský jazyk, bolo potrebné pribrať do konania tlmočníka z dôvodu, že nebohá nevedela, čo je predmetom darovacej zmluvy, darovacia zmluva jej nebola pretlmočená a priebehu u notárka nerozumela a z tohto titulu, že došlo k pochybeniu zo strany notárky považuje notársku zápisnicu za absolútne neplatný právny úkon.

Vzhľadom na skutočnosť, že v civilnom sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada, strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť a následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutie nesie strana sporu, ktorá si tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba a pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže ani splniť povinnosť označiť na svoje tvrdenie dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v civilnom sporovom konaní spočíva v zodpovednosti strany sporu za to, že v konaní budú preukázané rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže, a ak neboli preukázané tvrdenia strany sporu, táto dôkazné bremeno neuniesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jej neprospech, z čoho vyplýva, že prvoradým záujmom strany je predkladať a navrhovať súdu také dôkazy a takým spôsobom, aby z nich bolo možné bez akýchkoľvek pochybností zistiť skutkový stav. Nie je úlohou súdu vyzývať strany sporu na predloženie alebo označenie takých dôkazov, aby jej zabezpečil úspech v spore a ak neboli preukázané tvrdenia strany sporu, táto dôkazné bremeno neuniesla, čoho logickým následkom je rozhodnutie súdu v neprospech takejto strany.

30./ V predmetnom spore nebolo sporné, že došlo k uzavretiu darovacej zmluvy, nebol sporný účel spísania darovacej zmluvy u notára, tieto tvrdené skutočnosti neboli ani právnu predchodkyňou žalobcov rozporované, naopak sama právna predchodkyňa žalobcov uviedla, že vedela z akého dôvodu ide k notárovi, súhlasila s tým, aby sa predmetná nehnuteľnosť darovala jej vnukovi G. R. a jeho manželke, ktorá v súčasnej dobe vystupuje ako žalovaná v 1.rade a taktiež potvrdila, že o tom, že chce darovať nehnuteľnosť vedeli jej deti, notársku zápisnicu podpísala dobrovoľne.

Skutočnosť, že žalobkyňa vedela o tom, že sa ide spisovať notárska zápisnica a za akým účelom ide k notárovi, vo svojich výpovediach jednoznačne potvrdili a to jej dcéra T. R. a jej manžel Y. R., ktorí zhodne uviedli, že nebohá žalobkyňa vedela, že za akým účelom ide k notárovi, bolo jej to povedané, takisto samotná notárka vedela, za akým účelom má byť spísaná notárska zápisnica, pričom pri spisovaní notárskej zápisnice bola prítomná jej dcéra teda žalovaná v 2. rade T. R. ako aj syn nebohej Y. F., z čoho jednoznačne vyplýva, že všetci vedeli o právnom úkone a to spísanie notárskej zápisnice, všetci vedeli, čo má byť predmetom samotnej notárskej zápisnice, prítomné strany pri spisovaní notárskej zápisnice nič nenamietali, pričom vedeli, že ich matka neovláda slovenský jazyk, a samotnú notárku na túto skutočnosť ani neupozornili, pričom notárka nemala odkiaľ vedieť, že neb. žalobkyňa ako daryňa neovláda slovenský jazyk.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie určil, čo je sporné medzi stranami sporu, bolo úlohou nebohej žalobkyne a následne úlohou právnych nástupcov žalobkyne preukázať, že zo strany notárky JUDr. R. G. došlo k porušeniu § 53 ods. 3 zákona číslo 323/1992 Notárskeho poriadku účinného v čase spisovania notárskej zápisnice.

Právny zástupca žalobcu v predmetnom spore, či už vylúčením svedka alebo právnych nástupcov žalobkyne, jej dvoch detí a to T. U. a jej syna Y. F. a za podpory žalovaných v 2. a v 3. rade preukázal len skutočnosť, ktorá ani nebola sporná a to, že nebohá žalobkyňa bola maďarskej národnosti, ovládala slovenský jazyk len kuchynsky ale na tvrdenia, že či porozumela notárskej zápisnici ako aj obsahu notárskej zápisnice nenavrhol žiadnych svedkov, právny zástupca žalobcov pri preukazovaní tejto skutočnosti vychádzal len z tvrdení, že nebohá žalobkyňa bola maďarskej národnosti, notárka bola o tom upovedomená a že do konania nebol pribratý tlmočník, resp. notárska zápisnica nebola pretlmočená, žiadne iné dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia nenavrhol.

Naopak, právny zástupca žalovanej v 1.rade v rámci svojej obrany jednoznačne tvrdil, že nebohá žalobkyňa vedela za akým účelom išla k notárovi, čo bolo predmetom spísania notárskej zápisnice a

žalovaná v 1. rade taktiež potvrdila skutočnosť, že notárka na záver zápisnicu celú prečítala, opýtala sa, či prítomné strany zápisnici rozumejú a pričom účastníkmi zmluvy bolo potvrdené, že tomu porozumeli a na preukázanie správnosti postupu spisovania notárskej zápisnice navrhli vypočuť samotnú notárku Y. R. G. a za týmto účelom dali aj súhlas k pozbaveniu mlčanlivosti, aby predvolaná notárka mohla o celom predmete respektíve o celom priebehu spisovania notárskej zápisnice vypovedať, avšak zo strany žalobcov, právneho zástupcu žalobcov nebol daný súhlas k pozbaveniu mlčanlivosti notárky a preto súd z tohto dôvodu tento dôkaz navrhnutý žalovanou v 1. rade na preukázanie jej tvrdenia v predmetnom spore nemohol vykonať a preto súd vychádzal len z listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v spise.

31./ Právny zástupca žalobcov tvrdil, že práve z dôvodu absencie tlmočníka pri spisovaní notárskej zápisnice s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 3 zákona číslo 323/1992 Z.z., má za to, že predmetný úkon a to notárska zápisnica je absolútne neplatným právnym úkonom.

Podľa § 41 zákona číslo 323/1992 Z.z. notárske listiny sa spisujú v štátnom jazyku. Pokiaľ sa spisuje listina s účastníkom, ktorý tento jazyk neovláda, postupuje sa podľa § 53.

Z daného ustanovenia vyplýva, že notár spisuje listiny v štátnom jazyku, štátnym jazykom na území SR je podľa zákona číslo 270/1995 Z.z. o štátnom jazyku slovenskej republiky slovenský jazyk a slovenský jazyk je jazykom štátotvorného slovenského národa.

Notár pri spisovaní listín používa kodifikovanú podobu slovenského jazyka, rešpektuje pravopisné pravidlá platné spisovnej slovenčine. Z uvedeného je zrejmé, že notár nielen vyhotovuje listiny v slovenskom jazyku ale aj koná s klientmi v slovenskom jazyku s výnimkou, ak títo neovládajú slovenský jazyk a vtedy je daný postup podľa § 53 NP.

Pri spisovaní notárskej zápisnice sa táto skutočnosť uvedie v závere: „v závere notárskej zápisnice notár uvedie doložku o tom, že účastníkovi bol obsah notárskej zápisnice pretlmočený a že účastník zápisnicu schvaľuje,“ argumentom a contrario možno vyvodiť, že v prípade, ak takúto doložku Notárska zápisnica nemá v texte uvedenú, má sa za to, že účastník plne ovláda slovenský jazyk.

Súd prvej inštancie z pripojeného spisového obalu notárky N XX.X.XXXX Nz XXXX/XX mal jednoznačne za preukázané, že v predmetnej notárskej zápisnici spísanej dňa 22.4.2004 v bode 8 jednoznačne vyplýva a v samotnej zápisnici aj je uvedené, že o tomto právnom úkone, teda o notárskej zápisnici uvedení notársku zápisnicu napísala, účastníkom doslova prečítala a vysvetlila, títo jej obsah schválili a na znak svojho súhlasu túto listinu predou mnou vlastnoručne podpísali.

Taktiež zo samotnej notárskej zápisnice bolo zistené, že pri spísaní úkonu a to darovacej zmluvy boli prítomní H. F., ako v 2. rade bol uvedený G. R. a v 3. rade Z. R., pričom z výsluchu strán sporu bolo jednoznačne preukázané, potvrdené, že prítomnými pri spisovaní právneho úkonu bola aj jej dcéra v súčasnej dobe žalovaná v 2. rade T. R. a prítomný jej brat, teda syn alebohej žalobkyne Y. F..

Z obsahu alebo z listiny vyžiadanej od notára na obale predmetného spisu je uvedené, že pani F. ovláda slovenský jazyk, z čoho jednoznačne vyplýva, že notárka si pred spisovaním notárskej zápisnice túto skutočnosť riadne overila a na základe takto overenej skutočnosti postupovala v súlade s § 47 zákona číslo XXX/XXXX NZ a následne s poukazom aj v zmysle § 53 ods. 1 zákon číslo 323/1992 Z.z. účinného v čase spisovania predmetného úkonu, z čoho vyplýva, že tvrdenia uvedené alebo prezentované právnym zástupcom alebohej žalobkyne, následne žalobcami a za súhlasu žalovaných v 2. a v 3. rade sa ukázali ako nepravdivé, ničím nepreukázané, nepodložené.

Samotná pôvodná žalobkyňa, ako aj jej právni nástupcovia žalobkyňi ohľadom tvrdených skutočností neunesli dôkazné bremeno.

32./ Na dôvažok súd prvej inštancie uvádza, že nebohá žalobkyňa vedela za akým účelom alebo z akého dôvodu ide na notársky úrad, predmetnú skutočnosť sama jednoznačne potvrdila vo svojej výpovedi, kde uviedla, že ide sa spísať darovacia zmluva lebo chce darovať nehnuteľnosť vnukovi a jeho manželke, aby tam mohli bývať, táto skutočnosť jej bola riadne vysvetlená aj rodinnými príslušníkmi, čo nebolo popreté a bolo preukázané z výpovedí žalovanej v 2. ako aj v 3. rade, z čoho vyplýva, že predmetný právny úkon a to spísanie notárskej zápisnice nebohá žalobkyňa urobila slobodne, urobila vážne, predmetný právny úkon nebol robený pod nátlakom, nebola k nemu prinútená určitými skutočnosťami, bez ktorých by k takémuto úkonu nedošlo, z čoho znamená, že predmetný právny úkon a to podpísanie notárskej zápisnice bol platný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 OZ, čiže právny úkon, ktorý bol urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne.

Tvrdenie, že došlo k porušeniu § 53 ods. 1 zákona číslo 323/92 Z.z. zo strany notárky preukázané nebolo, čo vyplýva z listinného dôkazu a to z vyžiadaného spisového obalu od notárky z notárskej zápisnice a to z poznámok nachádzajúcich sa v samotnom spise, čo znamená, že notárka pred spisovaním notárskej zápisnice si overila skutočnosť akej národnosti je žalobkyňa, či ovláda jazyk, z čoho vyplýva, že na

túto skutočnosť nebola upozornená rodinnými príslušníkmi neb. žalobkyni, ktorí notárku zabezpečovali, čo potvrdzuje skutočnosť, že neb. rozumela slovensky a rozumela predmetnému úkonu a to spisaniu notárskej zápisnici, čo potvrdil vo svojej výpovedi aj žalovaný v 2. rade, že nebolo potrebné a nutné na túto skutočnosť upozorňovať notárku a v dôsledku tohto úkonu domáhať sa neplatnosti notárskej zápisnice je účelové, poukazujúc aj na skutočnosť a to na konanie, ktoré sa viedlo na tunajšom súde pod spisovou značkou 18C/94/2012 kde predmetom konania bolo vrátenie daru, kde vystupovala nebohá žalobkyňa a ako žalovaná vystupovala Z. L., pričom dôvodom pre zrušenie darovacej zmluvy ako dôvody v žalobe boli uvedené, že žalovaná v 1. rade nadviazala mimomanželskú známosť, opustila spoločnú domácnosť, že došlo k zmene správania sa žalovanej v 1 rade k vnukovi nebohej navrhovateľky a jej správanie nezodpovedá základným morálnym pravidlám slušnosti, je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, prispela k rozvratu manželstva, čo je dôvodom teda pre vrátenie daru.

V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom 18C/94/2012-77 zo dňa 30. januára 2014, ktorým žalobu zamietol, a to z dôvodov, že nebolo preukázané, že by sa odporkyňa voči navrhovateľke ako daryni alebo jej členom rodiny správala tak, že by tým žalovaná v 1. rade voči neb. navrhovateľke hrubo porušovala dobré mravy.

Voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie, pričom už v samotnom predmetnom odvolaní boli namietané dôvody a to porušenie § 53 ods. 1 notárskeho poriadku, čiže dôvod že neovládala nebohá žalobkyňa slovenský jazyk, v dôsledku čoho teda došlo k absolútne neplatnému právnomu úkonu.

Krajský súd v Nitre, ktorý rozsudkom číslo konania 8Co/238/2014-134 zo dňa 20. februára 2015 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, v dôsledku čoho predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.4.2015, pričom žaloba v konaní vedenom pod spisovou značkou 17C/341/2015 bola podaná následne dňa 19.6.2015, čo znamená, že keď neprešiel dôvod určenia neplatnosti darovacej zmluvy pre správanie sa žalovanej v 1. rade, podali ďalšiu žalobu a to so zmenami dôvodu neplatnosti a to je, že došlo k porušeniu notárskeho poriadku notárkou.

Na preukázanie skutočnosti, že ide zo strany nebohej žalobkyne a v súčasnej dobe už právnych nástupcov žalobkyne k účelovej žalobe svedčí aj skutočnosť, že samotná žalobkyňa sa vo svojej výpovedi vyjadrila, že tak isto jej nebola pretlmočená plná moc na základe, ktorej splnomocnila JUDr. X. na zastupovanie v predmetnom spore, nebola jej pretlmočená do maďarčiny. Ďalej uviedla, že ani žaloba, ktorá je predmetom sporu jej nebola pretlmočená do maďarčiny z čoho vyplýva, že jedinou úlohou je zmeniť právny stav, to znamená, aby žalovaná v 1.rade nebola podielovou spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, ktorú získala na základe darovacej zmluvy, pričom vehementný záujem na tejto skutočnosti majú žalovaný v 2. a v 3. rade čo jednoznačne preukazuje skutočnosť, že žaloba bola spísaná na ich podnet, ako aj, že nebohej žalobkyni bol ustanovený právny zástupca o ktorom ani nevedela, ani ho nevidela a tak isto podpísala listiny bez toho, aby jej boli pretlmočené, takže nevedela čo podpisuje, z čoho vyplýva, že je boli len predložené.

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd má za to, že nebohá žalobkyňa ako aj právni nástupcovia žalovanej neuniesli v konaní vecné bremeno preukazujúce, že by pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k porušeniu notárskeho poriadku zo strany notárky v tom, že jej predmetná listina a to notárska zápisnica nebola pretlmočená a preto súd žalobu z tohto dôvodu ako nedôvodnú zamietol.

33./ Čo sa týka ďalšieho dôvodu neplatnosti notárskej zápisnice a to doložky k notárskej zápisnici číslo N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX zo dňa 22.4.2004, ktorej obsahom je, že účastníci darovacej zmluvy odstupujú od zmluvy o zriadení vecného bremena, ktorá bola súčasťou darovacej zmluvy, pričom táto skutočnosť bola jednoznačne potvrdená stranami sporu, že k odstúpeniu od vecného bremena došlo z toho dôvodu že, obdarovaní a to žalovaná v 1. rade spolu s manželom si chceli zobrať úver a keďže predmetná nehnuteľnosť bola zaťažená vecným bremenom, úver by nebol poskytnutý, čo bolo dôvodom, že došlo k odstúpeniu od predmetného vecného bremena.

Neb. žalobkyňa si to nepamätala, ale právny zástupca neb. žalobkyni namietal skutočnosť, že táto listina bola daná žalobkyni nebohej domov na podpis a dodatočne ju mala neb. žalobkyňa podpísať na notárskom úrade, pričom táto tvrdená skutočnosť sa nepreukázala, právny zástupca právnych nástupcov žalobkyne ako aj nebohá žalobkyňa opätovne neuniesli dôkazné bremeno preukazujúce ich tvrdenie, že došlo zo strany notárky k takémuto konaniu, pričom podľa obsahu zápisnice, zápisnica obsahuje všetky náležitosti, ktoré v zmysle zákona podľa § 43 ods. 2 notárskeho poriadku obsahovať má, je riadne podpísaná, samotná nebohá žalobkyňa potvrdila, že túto listinu, ktorá jej bola k nahliadnutiu daná riadne podpísala, čiže skutočnosť tvrdená na základe, ktorej sa právny zástupca nebohej žalobkyni domáha neplatnosti nebola žiadnym spôsobom preukázaná, pričom tvrdenia žalovaných v 2. a v 3 rade súd vyhodnotil ako za nedôveryhodné, neopodstatnené, tvrdenú skutočnosť považoval za účelovú jak zo strany nebohej žalobkyne tak aj zo strany právnych nástupcov nebohej žalobkyni.

Súd prvej inštancie uvádza, že v spore nie je možné vychádzať z predpokladaných skutočností alebo skutočností, ktoré avšak nie sú podložené. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania, čiže dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží teda na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany neb. žalobkyne ako aj zo strany jej právnych nástupcov neboli preukázané právnym zástupcom žalobcov tvrdené skutočnosti, z čoho vyplýva, že neunesli dôkazné bremeno preukazujúce opodstatnenosť a odôvodnenosť uplatnenej žaloby a preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

34./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná v 1. rade bola úspešná, súd jej priznal plnú náhradu trov konania, a žalovaným v 2. a v 3. rade, ktorí boli v konaní úspešní, súd im nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si ju neuplatňovali.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.